

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

השער שנפתח לכל מי שנמצא בצרה

גיליון שפ"ו - פרשת עקב

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחסן בן גילה
דוד דודי בן רחל חלי

לזיווג הנזן

יוסף בן רחל
דוד רועי בן רבקה
אלינור בת רחל
אייל בן אסתר

לרפואה שלימה

רבקה בת ג'ון שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמות

ניסים עמר בן סימיו ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגד ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רחל ז"ל
מרגלית בת לאה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יואב בן נעילה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמות אילנה כתון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית ולהצלחת תומר כהן בן מיכל
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאייל הערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

050-7300770	נשר אלמוג מזרחי
053-7328642	טבריה ינון אבוטכר
058-7762080	טפחות (מושב) אביאל לסרי
053-3428761	יבנאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ריצמן
054-6861459	לפידות ומעלה יוסף יוסף
050-6096476	מעלות אלירן כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סריסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רוזנצוויג
054-9881525	עכו אופיר גלרנטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלהוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
054-8315153	קרית שמונה גל בלחמן
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
055-6748213	אופקים
052-5541715	אילת רון אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי כטיטו
053-2823666	אשקלון גרם משה
054-8770770	באר שבע יעקב לוזיה
054-8405397	דימונה בן שושן
053-5548154	ירוחם אליה בונדי
052-3840648	כרמי נתן גיל-עד שושן
050-3240240	מושב איתן רועי קדרשים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנוחה יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
054-4439808	מושב שדה עוזיהו פני גלם
052-7026200	מצפה רמון יניב הרוש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-6494367	נתיבות אדיר
052-7186779	עדר רחמים
050-6656562	קרית נתן אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלוד
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיעזר יחזקאל לוי
050-9262636	אליכין אסף סוכעי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל
053-7209069	בית דגן נהוראי ערוסי
058-6161919	בית שמש רועי רפאל
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
054-2188885	בן זכאי (מושב) בן ציון
050-2909702	בני ברק בן סעדה
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
053-3610345	גן יבנה עמית בן דוד
050-6431554	גני תקווה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
050-5337750	הר שמואל נריה מפעיל חדש!
053-3338923	הרצליה הפרופסור
054-5912934	חולון אורן
052-4624432	חשמונאים נאור
052-3715507	טלמן מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-2591591	מודיעין הראל צרויה
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרומן
052-2756047	פתח תקווה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
052-5094474	רמלה אמיר חגי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שורדן
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-5990055	דרום תל אביב דודי
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקריית והסביבה מרדכי אודיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרון חזן

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום וליטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שפ"ו - פרשת עקב

ד	הצרה שלא הייתה לה דרך רפואה
ה	לא מבין אותך, ה'
ה	גמזו לטובה
ו	כל הצרות הם לבושים
ז	עזר לכל יהודי
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	הסגד להעני שלא הפסיק להודות
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל

השער שנפתח לכל מי שנמצא בצרה

מרים הנביאה. התורה מצווה אותנו: "זכור את אשר עשה ה' אלוֹקֶיךָ לְמִרְיָם בְּדֶרֶךְ כְּצֹאתְכֶם מִמִּצְרַיִם". לכאורה קשה להבין את עצם הציווי הזה. הרי דרכה של תורה לכסות על חסרונותיהם של בני אדם. הקדוש ברוך הוא אינו מחפש לפרסם את גנותם של ברייתיו. אדרבה, מצאנו במקומות רבים שהתורה מעלימה פרטים ומסתירה פגמים.

חז"ל מלמדים שאפילו כאשר אדם נכשל בחטא חמור, התורה משתדלת לדבר בלשון נקייה. הצדיקים עצמם נזהרים מאוד שלא לפרסם את חסרונותיהם של אחרים. אחת ממידותיהם הגדולות של הצדיקים היא לכסות על הפגמים של הזולת ולא לחפש את נפילתו.

רבי עקיבא איגר מלובלין היה דמות מיוחדת מאוד בעולם התורה. הוא היה נכדו של הגאון רבי עקיבא איגר, מגדולי התורה שככל הדורות, וגדל באווירה ליטאית מובהקת של עמל התורה וחרירותה. אולם כשלב מסוים בחייו עזב את סביבתו ונסע להסתופף בצילו של החוזה מלובלין, מגדולי מנהיגי החסידות. הדבר עורר פליאה אצל רבים באותו דור, שכן לא היה דבר מצוי שנכדו של רבי עקיבא איגר יהפוך לאחד מחשובי תלמידי החסידות.

אך דווקא מתוך שילוב זה של גדלות בתורה ועמקות פנימית, זכה לגלות חירושים נפלאים כעבודת ה'.

בספרו הוא שואל שאלה עצומה על פרשת

להצדיק את עצמה, היא התחרטה מעומק הלב. היא הרגישה שהחטא היה חמור כל כך, שהיא מוכנה לקבל על עצמה כל עונש שייגזר עליה משמים.

וכאן התגלתה הגדלות האמיתית שלה, כאשר ראתה שנעשתה מצורעת, היא לא התמלאה מדירות, היא לא שקעה בעצבות, לא שאלה: "למה זה קרה לי?". היא קיבלה את הדין באהבה.

היא חשבה בליבה: אם ה' היה דן אותי לפי חומרת החטא, היה מגיע לי הרבה יותר. אם כן, עצם העובדה שזה העונש שקיבלתי היא כבר חסד עצום. לכן כתוב בתורה: "והנה מרים מצורעת".

רבי עקיבא איגר מביא שבמקומות רבים המילה "הנה" היא לשון שמחה. התורה רומזת לנו שמרים קיבלה את הדין בשמחה, לא שמחה על הצרעת, אלא שמחה שהיא יודעת שכל מה שעושה ה' זה לטובה, כאשר אהרן ראה זאת, נפתח שער של רחמים, הוא ראה שהדין כבר התחיל להתמתק בשורשו. ומכאן באה תפילת משה רבנו: "א-ל נא רפא נא לה". מרים פתחה שער לכל הדורות, אומר רבי עקיבא איגר מלובלין דבר נפלא.

מרים הנביאה הסכימה שייכתב עליה הדבר בתורה לדורות עולם כדי לפתוח שער רחמים לכל יהודי. יש מצבים שבהם האדם מרגיש שאין לו תקנה- הוא נכנס והסתבך באיזה מצב שהוא מרגיש כבר מיאוש. יש עבירות שעליהן אמרו חז"ל לשונות חמורות ועונשים גדולים, יש מצבים שבהם נדמה לאדם שהתרחק מאוד ואין לו כל סיכוי לחזור. מרים הנביאה באה ללמד שגם כאשר נראה שאין מוצא, יש כוח אחד שיכול לפתוח שערי רחמים – קבלת הדין באמונה

לעומת זאת, הרשעים נהנים לעסוק בחסרונותיהם של אחרים. הם מחפשים לספר מה פלוני עשה, איפה נכשל, כיצד נפל.

אם כך, מדוע דווקא אצל מרים הנביאה התורה מפרסמת את העניין? ולא זו בלבד, אלא מצווה אותנו לזכור אותו לדורות עולם.

עוד שואל רבי עקיבא איגר מלובלין: אם מטרת הזכירה היא להרחיק את האדם מלשון הרע, מדוע לא מצאנו זכירה מיוחדת על שאר האיסורים שבתורה? מדוע לא נאמר "זכור שלא לאכול נבילה", "זכור שלא לחלל שבת"? מה מיוחד כל כך במעשה מרים?

הצרה שלא הייתה לה דרך רפואה

אלא, אומר רבי עקיבא איגר מלובלין, שבמעשה מרים טמון יסוד עצום שכל יהודי חייב לדעת.

הצרה שלא הייתה לה דרך רפואה- כאשר מרים דיברה באחיה משה רבנו ונענשה בצרעת, מצבה היה נראה חסר תקווה לחלוטין.

התורה קובעת שרק כהן יכול לטהר מצורע. לא נביא, לא חכם, לא צדיק, לא בעל מופת. רק כהן. אלא שכאן נוצרה בעיה כלתי אפשרית. אהרן הכהן היה אחיה של מרים, וההלכה היא שקרוב משפחה אינו רואה את נגעי קרובו. אהרן לא יכול היה לטפל בצרעת שלה. כהן אחר עדיין לא היה בעולם. נמצא שלפי כללי התורה עצמה, לא הייתה אפשרות מעשית לטהר אותה.

כאשר ראתה מרים שחרה אף ה' בה והענן סר מעל האוהל, היא הבינה את חומרת הדבר. היא לא חיפשה תירוצים, היא לא האשימה אחרים, היא לא חיפשה

ובשמחה.

לא מבין אותך, ה'

כאשר יהודי אומר: "ריכונו של עולם, אינני מבין את דרכיך, אבל אני יודע שהכול לטובה", הוא פועל בעולמות עליונים דברים שאינו מסוגל לשער.

לכן התורה מצווה: "זכור", לא רק לזכור את חומרת לשון הרע, לזכור את כוח האמונה, לזכור את כוח קבלת הדין, לזכור שגם כאשר הכול נראה סגור, אפשר לפתוח שער חדש של רחמים.

בא אלי אברך יקר שלומד בכולל חצות אצלנו. האברך לקח הלוואה של מאה אלף שח לחתונת בנו. הוא הפקיד את הכסף אצל חלפן כספים. באותו לילה נשדד המקום וכל הכסף נעלם, למחרת הוא הגיע אלי שבור לגמרי. מצד אחד הוא נשאר עם החוב של הכסף, מצד שני אין לו כסף לחתן את בנו.

הוא שאל אותי: "איך אפשר להתחזק באמונה במצב כזה?" זו שאלה שכל אחד מאיתנו שואל בשלב כזה או אחר בחיים. כאשר הכול מסתדר קל לדבר על אמונה. כאשר הבראות טובה, הפרנסה זורמת והילדים מצליחים - כולם מאמינים.

אבל מה עושים כשדברים לא מסתדרים כמו שרוצים?! מה עושים כשמתחילות לבוא צרות ואדם מרגיש ששום דבר לא הולך לו בחיים?! כאן מתחילה העבודה האמיתית של האמונה.

אמרתי לו: אתה יודע ממה ה' הציל אותך? אולי נגזרה עליך גזירה קשה הרבה יותר, אולי היית צריך לעבור דבר נורא הרבה יותר, ה' פדה אותך במאה אלף שח, אם תקבל באמונה ובשמחה, תרקוד ותמחא כפיים לה', תדבר אמונה ותאמר שהכל לטובה ושאין שום דבר רע

יורד מהשמים, וזה הכי טוב שיכל לקרות לך, תחשוב כאילו זכית במאה אלף שקל איך היית מגיב?! אותו דבר תגיב גם עכשיו, נכון זה קשה אבל אני מבטיח לך שאתה תראה ישועות שלא חלמת עליהן.

גמזו לטובה

זה היה כוחו של נחום איש גמזו, על כל דבר היה אומר: "גם זו לטובה", לא משום שהצרה נעימה וכיפית. אלא משום שהיה בטוח במאה אחוז שה' אינו עושה רע לאדם. הכול בהשגחה פרטית ומדוקדקת עם כל אדם. ולפעמים יש מבחנים באמונה שהקב"ה רוצה לראות איך אנחנו מקבלים אותם. כל מה שאנחנו לומדים אמונה זה בשביל הרגעים האלו. אנחנו לא לומדים אמונה לזמנים שאנחנו בבית מלון או על חוף הים שותים בירה. אנחנו לומדים אמונה בשביל שיבואו זמנים כאלו ונעמוד בהם.

הכן איש חי כותב שאומרים את המילים 'גמזו לטובה', זה ממתק את כל הדינים, המילה 'גמזו' זה שם קדוש שממתק את הכל והופך את הכל לטוב, לכן דבר ראשון כשאדם רואה שמגיע אליו משהו שהוא לא תכנן ולא צפוי וזה נראה לו רע, ישר יגיד: 'גמזו לטובה'.

הבעל שם טוב אומר שאין שום מקרה בעולם. לא דבר קטן ולא גדול, לא מילה שנאמרה במקרה, לא פגישה מקרית עם חבר שלך מהכית ספר שלא ראית שנים, לא הפסד כספי שהשקעת עם שותף והוא עקץ אותך, לא עלבון שקיבלת מאשתך בשולחן חג יחד עם כל המשפחה שלך, לא עיכוב בדרך לעבודה כשיש לך פגישה וכל הכביש פקקים כי בונים רכבת קלה. הכול בהשגחה פרטית.

כאשר אדם מפנים את היסוד הזה, כל חייו משתנים, הוא מפסיק לראות אנשים

אבל הצדיקים לימדו אותנו דרך אחרת, הם לימדו אותנו שכל דבר צריך להחזיר אל ה'. לא להתעלם מהבעיה, לא לברוח מהמציאות, אלא להבין שהכול ממנו ושהכל לטובה.

להתפלל, לעשות השתדלות, אבל בלי כעס ובלי קפידות, בלי עצבות ויאוש, בלי מריבות, הכל בדרכי שלום ולדעת שהכול ממנו יתברך.

רכנו יונה כותב שכאשר אדם מקבל את המאורעות שקורות לו בחיים בשמחה, והוא מודה על כך כמו שמודה על ההצלחות. הבן שלו עזב את הישיבה והלך לעבוד בפיצה, והוא שמח ומקבל את זה כמו שהוא התקבל לישיבת פונביץ'. הוא מגיע לדרגה עצומה אצל הקב"ה..

קל להודות על דברים טובים, קשה להודות על דברים שנראים רעים, אבל זו מהות האמונה. להאמין שה' רואה תמונה שלמה שאנחנו איננו רואים, אדם רואה רגע אחד - ה' רואה את כל החיים. אדם רואה שנה אחת - ה' רואה נצח.

לכן פעמים רבות מה שנראה לאדם כרעה גדולה מתברר לאחר שנים כהצלה עצומה. כמה אנשים התלוננו על מקום עבודה שלא קיבלו אותם אליו, ורק אחר כך הבינו שהצילו אותם מהשמים וכמה זה היה לטובה.

כמה אנשים בכו על שידוך שלא יצא, ורק אחר כך הבינו איזו טובה עצומה נעשתה להם שהחתן היה חולה נפש. כמה אנשים כעסו על סגירת דלת אחת, ורק אחר כך גילו שבזכותה נפתחה דלת טובה יותר. אי אפשר לדעת איך הקב"ה מנהיג את העולם, אבל צריך לסמוך עליו ולהבין שהוא עושה את הדבר הכי טוב. אכרהם אבינו התנסה בעשרה ניסיונות קשים מאוד.

כאויבים, הוא מבין שכל אדם הוא רק שליח, אם מישוהו פגע בו הוא שליח, אם מישוהו העליב אותו הוא שליח, אם מישוהו עיכב אותו הוא שליח, מאחורי כל השליחים עומד ה'. הוא לא רואה אף אחד, הוא רק את ה' יתברך, הוא רואה רק את יד ההנהגה העליונה. הוא מבין שהכל זה תפאורה בהצגה והוא השחקן היחיד.

כל הצרות הם לבושים

לכן אמר הבעל שם טוב שכל הצרות הן לבושים, פעם הלבוש הוא שכן שמחנה לך בחניה, פעם הלבוש הוא פקיד שלא מוכן לעשות לך טובה ורק מעכב אותך, פעם הלבוש הוא מנהל שמחפש אותך כל היום. פעם הלבוש הוא שותף לעסק שמחליט לעשות דברים בלי להתייעץ איתך כאילו שאתה אוויר. אבל מאחורי כל הלבושים עומד הכבוד יתברך. ברגע שאדם מצליח לראות את הכבוד מאחורי הלבוש, הלבוש מתחיל להתבטל.

לפעמים אדם מקבל הודעה שהוא חייב לעזוב את הדירה. מתקשרת אליו בעלת הדירה ואומרת לו שהיא מכרה את הדירה ותוך חודש הוא צריך לפנות אותה, והוא אומר: 'איזה אישה רעה, חושבת שאנחנו חתולים וזווקת אותנו לרחוב, אין לה רחמים, היא בטוח גלגול של נאצי מגרמניה'.

לפעמים אדם מגלה שהילד לא התקבל למוסד שרצה, וחושב 'איזה מנהל רשע, משחק אותה צדיק עם זקן ופאות, אבל הוא כולו סיטרא אחרא'.

לפעמים העסק נכשל, לפעמים באים חובות, לפעמים יש בעיות בכית, לפעמים יש עיכוב בזיווג, לפעמים יש קשיים בחינוך הילדים, התגובה הטבעית היא כעס ודיכור רע. להיכנס לעצבות ולחפש אשמים.

קיבל, מי שהיה צריך עצה קיבל. מי שהיה צריך מקום לישון קיבל, אהבת ישראל שלו הייתה אמיתית. אמרו בשמים: אדם כזה אינו יכול לראות יהודי סובל. בזכות אהבת ישראל העצומה שלו העלו נשמות רבות ממקומות הדין למקומות הרחמים. הסיפור הזה מלמד עד כמה גדולה אהבת ישראל ועד כמה כוחו של צדיק יכול לפעול עבור כלל ישראל.

בסופו של דבר, מלמד רבנו מקומרנא, תכלית האדם בעולם היא להיות שמח בהנהגת ה'. לא לחלוק על ה', לא להילחם במציאות, לא להתווכח עם מה שה' עושה. אלא להבין שכל מה שה' – נעשה לטובה. לפעמים אנו מבינים את הטובה מיד, לפעמים רק אחרי תקופה ארוכה של שנים. ולפעמים רק בעולם הבא, אבל יהודי חי באמונה שגם כאשר אינו מבין, הוא יודע שיש אב רחמן שמנהיג את העולם, והוא אוהב אותי אהבה אין סופית שמעולם אפילו לא חשב לעשות לי רע ולהתעלל בי. הוא יודע שכל מאורע מדויק בדיוק בשבילי, בדיוק בשביל התיקון הניצחי שלי ומה שאני צריך לעבור. הוא יודע שכל ניסיון נשלח לטובתו וזה הדבר הכי טוב שיכול להיות.

והוא יודע שכאשר מקבלים את הנהגת ה' באמונה, בשמחה ובאהבה, הדינים מתחילים להתמתק, שערי הרחמים נפתחים, והאדם זוכה לראות את יד ה' מלווה אותו בכל צעד ושעל. הוא רואה כמה החיים שלו משתנים והוא נהיה בן אדם אחר, בן אדם טוב שחי בגן עדן בעולם הזה. כי עם אמונה החיים הם גן עדן, אבל בלי אמונה אדם חי בגיהנום וכל החיים שלו הם מלחמה אחת גדולה.

חובת הלבבות כותב שעשרת הניסיונות של אברהם לא היו נחשבים כלל אילו היה מקבל אותם מתוך עצבות ומרידות. גדלותו של אברהם הייתה שקיבל אותם מתוך אמונה, כאשר נלקחה ממנו שרה, כאשר נאלץ לעזוב את מולדתו, כאשר התמודד עם רעב, כאשר עמד בעקידה והיה מוכן למסור את הבן שלו לאחר עשרות שנים של ציפייה.

הוא לא אמר: "למה זה קורה לי? מה זה כל היסודים והניסיונות האלו שבאו עלי?!" הוא הלך אחרי ה' בשמחה ובטוב לבב, קיבל את הכל באמונה ושמח בכל מה שה' עושה לו.

זו הסיבה שהוא נקרא אברהם אבינו, זו הסיבה שאנחנו בכל תפילה – של ימות החול, שבת, חגים, ראשי חודשים, כל יום מזכירים אותו בכרכה הראשונה "מגן אברהם", שהקב"ה מגן עלינו בזכות הניסיונות האלו שעבר אברהם אבינו והוא לא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה, הוא הבין שאם ה' עשה לו את זה, אין דבר יותר טוב מכך, זה הדבר הכי טוב שיכול לקרות לו. והיה לו קשיים ודברים בכלל לא קלים. אבל הוא יודע והאמין ועבר את הכל וזכה בגדול.

עזר לכל יהודי

מסופר על הצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב שכאשר הגיע לעולם העליון אמרו לו לכחור את מקומו בגן עדן, במקום ללכת לגן עדן, הוא הלך לגיהנום, שאלו אותו: מה אתה עושה כאן? אמר להם: כל עוד יש כאן יהודים, אינני יכול ליהנות בגן עדן, פתחו את ספרי חייו ובדקו, ראו שמעולם לא סירב לעזור ליהודי.

מי שביקש צדקה קיבל, מי שביקש עזרה

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

הסנדלר העני שלא הפסיק להודות

בעיירה קטנה במזרח אירופה חי יהודי פשוט בשם רבי יעקב. הוא לא היה רב גדול, לא ראש ישיבה ולא דרשן מפורסם. הוא היה סנדלר פשוט שתיקן נעליים לפרנסתו.

החנות שלו הייתה קטנה מאוד. גג העץ היה דולף בחורף, החלונות היו שבורים בחלקם, והפרנסה הייתה דחוקה מאוד. לפעמים היה חוזר לביתו בערב עם כמה מטבעות בודדים בלבד, בקושי מספיקים לקנות לחם וחלב לילדים. למרות כל זאת, היה דבר אחד שכל אנשי העיירה הכירו אצלו: הוא תמיד היה שמח. בבוקר היה פותח את החנות ואומר בקול: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שזיכית אותי לעוד יום של חיים." כשנכנס לקוח היה מחייך אליו כאילו הוא חבר ותיק. כשסיים תיקון היה מברך את הלקוח בברכת הצלחה. וגם כשהיו ימים שלא נכנס אף אדם לחנות, היה יושב ואומר פרקי תהילים בשמחה. אנשי העיירה לא הכינו אותו.

יום אחד נכנס אליו אחד הסוחרים העשירים ושאל: "יעקב, תגיד לי את האמת. איך אתה מצליח להיות שמח? תסתכל על החיים שלך. הבית קטן, הפרנסה בקושי, הילדים לובשים בגדים פשוטים. על מה יש לך לשמוח?"

הסנדלר חייך. "אני אגיד לך", אמר. "כשאני מתעורר בבוקר, יש לי שתי אפשרויות. האפשרות הראשונה היא להסתכל על מה שאין לי. אם אעשה כך, תמיד אהיה עצוב. תמיד אמצא מישור שיש לו יותר ממני. אבל יש לי אפשרות שנייה: להסתכל על מה שהקדוש ברוך הוא נתן לי. ומה הוא כבר נתן לך?" שאל הסוחר. הסנדלר הצביע על עיניו. "אני רואה." הצביע על רגליו. "אני הולך." הצביע על ליבו. "אני חי." אחר כך הצביע לשמים. "ואני יודע שיש לי אבא בשמים שאוהב אותי." הסוחר שתק. אבל עדיין לא השתכנע.

עברו כמה חודשים, ובאחד הלילות פרצה שריפה גדולה בעיירה. האש התפשטה במהירות עצומה. אנשים רצו ברחובות בבהלה, צעקו וניסו להציל את רכושם. גם ביתו של הסוחר העשיר עלה באש. בתוך שעות ספורות איבד מחסנים, סחורות וכסף רב.

למחרת ישב שכור ליד חורבות ביתו. לפתע ראה מרחוק את הסנדלר העני מתקרב. "אל תגיד לי עכשיו שהכול לטובה", אמר ככעס. הסנדלר התיישב לידו בשקט. "אני לא אגיד לך שום דבר", השיב. עברו כמה דקות של שתיקה לכסוף אמר הסנדלר: "אני רק אשב איתך." הסוחר התחיל לבכות. "עבדתי שלושים שנה בשביל מה שאבד לי כלילה אחד." הסנדלר הניח יד על כתפו. "אבל אתה חי." הסוחר הרים את ראשו. "מה?"

"אתה חי", חזר הסנדלר. "אשתך חיה. הילדים שלך חיים. המשפחה שלך ניצלה. נכון שהפסדת הרבה, אבל לא הפסדת הכול." הסוחר לא ענה.

כעבור כמה ימים החל לאסוף את עצמו. חברים ובני משפחה עזרו לו להתחיל מחדש. לאט לאט הקים עסק חדש. שנה לאחר מכן הגיע אל הסנדלר עם מתנה גדולה. "אני חייב לך תודה", אמר. "על מה?" "על אותו לילה." "אני לא עשיתי כלום." "עשית הרבה. באותו לילה הייתי בטוח שהחיים שלי נגמרו. אבל אתה הזכרת לי שיש דברים חשובים יותר מכסף." הסנדלר חייך. "אז אולי השריפה לא לקחה ממך הכול." הסוחר חייך בחזרה. "אולי היא אפילו נתנה לי משהו."

חלפו שנים. כאשר הסנדלר הזדקן מאוד, הגיע לעיירה רב גדול ומפורסם. אנשי המקום יצאו

שיחתו השבועית של מו"ר **השיעור השבועי** הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

לקבל את פניו. במהלך השבת שאל הרב: "מי כאן האדם החשוב ביותר בעיירה?" כולם חשבו שיצביעו על אחד הרבנים או על אחד הגבירים. אבל להפתעתם הצביעו כמה אנשים דווקא על הסנדלר הזקן.

הרב ביקש לפגוש אותו. כמוצאי שבת ישבו יחד. שאל הרב: "מה הסוד שלך?" הסנדלר צחק. "איזה סוד?" "כל העיירה מדברת עליך. אומרים שאתה תמיד שמח." הסנדלר שתק רגע ואחר כך אמר: "כשהייתי צעיר חשבתי שהשמחה תגיע אחרי שאשיג את כל מה שאני רוצה. אחרי שיהיה לי כסף, בית גדול ופרנסה כשפע."

"אז מה קרה?" "ראיתי אנשים שיש להם את כל הדברים האלה והם עדיין עצובים." "ומה הכנת?" "הכנתי שהשמחה לא מגיעה ממה שיש לאדם ככיס. היא מגיעה ממה שיש לו בלב." הרב הנהן בראשו. הסנדלר המשיך: "יום אחד קיבלתי על עצמי מנהג. בכל ערב לפני השינה אני מחפש שלושה דברים שעליהם אני יכול להודות לקדוש ברוך הוא."

"ורק שלושה?" "בהתחלה שלושה. אחד כך נהיו עשרה. אחר כך עשרים." "ומה יצא מזה?" "לאט לאט התחלתי לראות כמה טוב יש לי בחיים." הרב חייך. "זה כאמת סוד גדול."

הסנדלר אמר: "לא אני המצאתי אותו. דוד המלך כבר אמר: 'הודו לה' כי טוב'. כשאדם מתרגל להודות, הוא מתחיל לראות את הטוב. וכשהוא רואה את הטוב, הלב שלו מתמלא שמחה." לפני שהרב עזב את העיירה, הוא נשא דרשה בבית הכנסת. ובתוך דבריו אמר: "יש אנשים שחושבים שעשיר הוא מי שיש לו הרבה כסף. יש אנשים שחושבים שחכם הוא מי שידוע הרבה תורה. אבל למדתי כאן דבר נוסף. יש אדם עשיר כאמת – מי שידוע לראות את המתנות שהקדוש ברוך הוא כבר נתן לו."

שנים אחד כך, גם אחרי שהסנדלר נפטר, המשיכו אנשי העיירה לספר עליו. לא בגלל שהיה גאון גדול או בעל מופת. אלא בגלל שלימד אותם שיעור שכל יהודי צריך לזכור: אי אפשר תמיד לבחור מה יקרה לנו בחיים. אבל אפשר לבחור איך להסתכל על מה שקורה. מי שמתרגל לראות את חסדי ה', להודות עליהם ולהאמין שגם הקשיים באים בהשגחה ובתכלית טובה – מגלה שגם בימים הפשוטים ביותר יש אור גדול. ולפעמים, דווקא האדם שיש לו פחות מכולם, הוא המאושר ביותר מכולם.

רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל - כ' אב:

בדור האחרון זכה עם ישראל לדמויות מופת שהאירו את חשכת הגלות באור של אמונה, תורה ומסירות נפש. אחת מהם היא דמותו של הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל, אביו של הרבי מחב"ד – מנחם מנדל שניאורסון, אשר חי ופעל בתקופה קשה במיוחד עבור יהודי ברית המועצות. סיפור חייו אינו רק סיפורו של תלמיד חכם גדול, אלא שיעור חי בהשגחה ובתכלית טובה – במסירות נפש לתורה ובנאמנות מוחלטת לרצון ה' גם כאשר הדבר כרוך בסכנה ממשית.

ילדות של תורה וגדלות: רבי לוי יצחק נולד בשנת תרל"ח (1878) למשפחה חסידית מיוחסת. בצעירותו נודע ככישורונותיו ובהתמדתו הגדולה. מלבד בקיאות עצומה בש"ס ובפוסקים, התפרסם גם בידיעותיו העמוקות בתורת הקבלה. במשך שנים רבות ישב ועמל בתורה יומם ולילה. מי שפגש אותו התרשם מיד שמדובר באדם שכל כולו תורה וקדושה. לימודו לא היה רק ידיעת ספרים, אלא חיים שלמים שהיו מחוברים לעבודת ה' בכל פרט. לאחר נישואיו

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

לרבנית חנה ע"ה, הקימו בית של תורה, חסידות ויראת שמים, בית שממנו יצמח לימים אחד מגדולי מנהיגי ישראל בדורות האחרונים.

רב העיר דנייפרופטרובסק: בשנת תרס"ט מונה לרבה של העיר יקטרינוסלב, הנקראת כיום דניפרו שבאוקראינה. זו הייתה אחת הקהילות היהודיות הגדולות והחשובות באזור. אלפי יהודים התגוררו בעיר, ורבי לוי יצחק נשא באחריות רוחנית עצומה. מלבד פסיקת הלכה והנהגת הציבור, עסק בחיזוק התורה, בהפצת יהדות ובהעמדת תלמידים. אולם שנים לא רבות לאחר מכן התחוללה המהפכה הקומוניסטית, ומצבם של יהודי רוסיה השתנה מן הקצה אל הקצה. השלטון החדש הכריז מלחמה על כל ביטוי של דת ואמונה. בתי כנסת נסגרו, מוסדות תורה הוחרמו, רבנים נרדפו, ופעילות יהודית הפכה לסכנה של ממש. רבים פחדו. אחרים נאלצו להסתתר. היו כאלה שכחרו לשתוק כדי להציל את עצמם. רבי לוי יצחק בחר בדרך אחרת.

מלחמה רוחנית מול השלטון: למרות הסכנות הרבות, המשיך לפעול ללא מורא. כאשר השלטונות ניסו לפגוע בחינוך, הוא נאבק למען קיומם של תלמודי תורה. כאשר ניסו למנוע קיום מצוות, הוא עודד יהודים להמשיך לשמור תורה ומצוות במסירות נפש. הוא לא ראה את עצמו כאדם פרטי שצריך לדאוג לשלומו, אלא כרועה נאמן של ציבור שלם. באותם ימים היה קשה מאוד להשיג מצוות לפסח, ספרי קודש, מקוואות ומצרכים בסיסיים הדרושים לקיום החיים היהודיים. רבי לוי יצחק עסק בכך ללא הפסקה. הוא נסע ממקום למקום, סייע ליהודים, ארגן צרכים רוחניים וחיזק את רוחם של אנשים שהיו נתונים ללחצים עצומים מצד המשטר. בכל פעולה כזאת היה סיכון ממשי של מעצר. אבל הוא לא נסוג.

המעצר והגלות: לבסוף החליטו השלטונות לעצור אותו. בשנת תרצ"ט נעצר על ידי המשטרה החשאית הסובייטית. האשמה הרשמית הייתה פעילות דתית "נגד המדינה". בפועל, הסיבה האמיתית הייתה מסירותו הכלתית מתפשרת ליהדות. תנאי החקירה היו קשים מאוד. החוקרים ניסו לשכור את רוחו ולגרום לו להפסיק את פעילותו. אך רבי לוי יצחק לא נכנע. לאחר תקופת מאסר נגזר עליו עונש גלות באזור נידח ומרוחק בקזחסטן. הגלות הייתה קשה מנשוא. האקלים היה אכזרי. המזון היה מועט. התנאים היו פרימיטיביים. מחסור גדול שרר בכל דבר. אדם רגיל היה עלול להישבר. אבל רבי לוי יצחק המשיך גם שם לחיות חיי תורה.

הסתלקותו: שנות הגלות הקשות החלישו מאוד את גופו. בשנת תש"ד (1944), לאחר שנים של סבל ומסירות נפש, הסתלק לבית עולמו. הוא לא זכה לראות את נפילת המשטר הסובייטי, ולא את תחייתה המחודשת של היהדות באותם מקומות. אבל הזרעים שזרע המשיכו להצמיח פירות. מורשתו של רבי לוי יצחק המשיכה להשפיע דרך תלמידיו, בני משפחתו ודרך בנו הגדול, הרבי מליובאוויטש, שהפיץ תורה ויהדות בכל רחבי העולם.

מורשת של מסירות נפש: כאשר לומדים על חייו של רבי לוי יצחק שניאורסון, אי אפשר שלא לשאול את עצמנו מה המסר עבורנו. רובנו איננו נדרשים להתמודד עם רדיפות, מעצרים וגלות. איננו נדרשים להסתכן כדי להניח תפילין או לשמור שבת. אבל דווקא משום כך מוטלת עלינו אחריות גדולה. אם יהודים בדורות קודמים היו מוכנים למסור את נפשם כדי לקיים מצווה אחת, כמה עלינו להעריך את האפשרות לקיים תורה ומצוות מתוך חירות. אם אדם כתנאי גלות ורעב לא הפסיק ללמוד תורה אפילו יום אחד, כמה עלינו לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לנו. דמותו של רבי לוי יצחק מלמדת שיהודי יכול לקחת ממנו הכול – נחוות, רכוש, מעמד ואפילו חירות – אבל אם ליבו קשור לתורה ולקדוש ברוך הוא, איש אינו יכול לקחת ממנו את האמונה.

זוהי מורשתו הגדולה: לחיות מתוך מסירות לרצון ה', מתוך אהבת ישראל ומתוך אמונה שגם בחושך הגדול ביותר אפשר להאיר אור של קדושה.

בואו להיות

שבת פנים מלאים

של הרב אייל עמרמי.

במוסדות

כאייל תערוג

תלמוד תורה

סמינר

הפצת אמונה

מסעדת חלוקה
לנזקקים

מספרה
בחנים

חלוקה
לחיילים

שיבה לחזורים
בתשובה

כולל
אברכים

כולל
חצות

בתרומה של

ש"ח **100**
לחודש

תזכו לשותפות אמיתית!

תקבלו שי מדהים לבחירה:

ספרו של הרב
אמונה וביטחון

תמונת זכוכית של הרב

או

לפרטים:

 0506785912

מוסדות

כאייל תערוג

→ תורה וחסד במקום אחד ←

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-9188904

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן החר 4, הר חומה, ירושלים.

